

Бекъ нама въ тахъ прѣкопцани?
 Не катѣ тебе да знашъ да клѣкашъ,
 Чи да ми са кѣрдисвашъ грѣкъ.

— Я бе! ами защо ни псалва
 Слѣбенски, катѣ ѿ бѣлгаринѣ?
 Или ги Грѣцкиѣти по дѣкарва?...
 Таквостъ нещѣ шж ѿ, а, кирѣ Маринѣ.

— Рекли мѣ Бѣлгарски ни бѣва,
 Якѣ ша пешѣ Грѣцки пѣй;
 Пакѣ той сынтѣра не побѣва,
 И сѣ Грѣцки имѣ са косерей.
 Парванѣ устана задѣ брата-та,
 Утѣ негѣ хичѣ ни вѣжѣ ни крѣжѣ,
 Ни си утвори карѣ уста-та
 Макарѣ са фали чи е Грѣкъ.

Вас: гѣ пѣзнавашъ ли тѣва мѣмче
 Кирѣ Маринѣ? утѣ кѣде ка ѿ

— Пѣзнавамѣ го, де тѣ ша са риче
 Чи той утѣ земе далека.

— Хеле ричи, миракѣ ма фана,
 Де гѣ ѿ майка-та негѣ рѣдилѣ?